

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

(N. J.)

Cím:

A budai Várban

Forrás:

Esti. Özp

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő:

" 1954 "

Személy:

Helyszám:

725.091

Közp.

(Dolezal László felv.)

Zegzűgös utcák, boltíves kapualjak, egymást háttérbe tolni igyekvő, szorongó, fontoskodó barokkházacskák és ünnepélyes csend: ez a Vár. S még valami: sok-sok korácsoltvas lámpakar, ablakrács, kapudisz és — rengeteg történelem. Az emberek programszerűen járnak ide sétálni, bámészkodni. Lélekben előre felkészülnek, megteremtik a hangulati alapot, hogy kellő áhitattal állhassanak meg egy ódon kis palota hűvös kapualjában vagy egy kényeskedve lejtős utca kanyarulatában. A Várban minden szenzáció. Ha döngve becsapódik egy kapu, a járókelők felkapják a fejüket, s ha egy zsulgáter gurgulázva összezárja fogait, felriad az egész utca. Az élet harsány, jó zajait felfogják a vastag falak, ezért van, hogy a szinte diszletnek tűnő városrész utcáin sem illik hangozkodni.

S milyen szépek ezek az utcák! Az elmúlt kilenc év lehántotta a háború előtti évtizedek alatt rájuk kent szecessziós cicomát, s dédelgető szeretettel kihámozta a talmiból az igazat, a századok előtti ízt. A Vár újjáépítői megszabadítják a hamisításoktól a történelmi emlékeket, az üres hivalgás gyászos korszakának mázát eltiün-tetik, mert a mult eredeti értékeiben akar gyönyörködni a jövőt építő ember.

A Várban is, bár még lábujjhegyen, de azért már ott jár a tavasz. Friss földszagot lehel

a bújocskázó szél Zsigmond király lábnyomaira, belesóhajt a kürtőkbe, s lefújja a port a Szent György-tér avult kőcokláiról, amelyeken valaha Török Bálint lelkesítette seregét a török ellen. A Fortuna-utca, a Tánácsos-utca és a Bécsi-kapu-tér ablakrácsai mögött megboronganak a fukszia- és muskátlilevelek, az udvarok macskakövei között eleve szinű fű zöldel.

A tavaszt azonban az emberek is hozzák. Például az a mézszínhajú leány és az a fiatalember, akik a minap a Tárnok-utcából egymást átkarolva befordultak a lélegzetnyi Hajadon-utca. A fiatalok megálltak, aztán cinkos mosolyváltás után valami bicskaszerű szerszámmal a fiú elkezdte vésni a falat. A többévszázados, patinás ház falát, amely tanuja volt Buda viszsza-vételének is... Ez ugyebár nem való? Nem illik rongálni a város egyik legrégebbi ereklégjét... S bár a Hajadon-utca csak olyan széles, hogy ha ketten kitarják karjukat, érint-hetik a házfalakat és hosszúságát húsz lépéssel le lehet mérni, mire szóvátettük volna a kegyeletsértést, a tettesek cipője már a következő utcá-

ban kopogott. A régi ház faláról egy frissen vésett szív árulkodik utánuk...

Mert a Vár utcáin nemcsak a történelem, az ünnepélyesség tanyázik, hanem romantika is.

(N. I.)